

Уста Генко.

(Остепениява са и захваща като приклѣква да раз-
връзва торбичката). Какво хубаво нѣщо е благодареніе-
то, — какъвъ бѣше той, е, Сжби; провалникъ, ама ка-
къвъ, — а сега си ѱ на занаятътъ, и пакъ смислилъ
да благодари, ~~и~~ (захваща да са исправя и остепениява).
Тжѱ сж поживѣтъ плодетѣ на трудовети тѣ, Ген-
ко-о-о! (Котката искача, Генко са исправя замаянъ, у-
ченицитѣ затулятъ ушиѣ си, нѣкой лѣгватъ и навир-
ватъ брака, викътъ тпрусъ, пердето са снуща).

К Р А Ъ.

НАРОДЕН МУЗЕЙ В ТЪРНОВО